

DOI:10.28925/2664-2069.2021.16

УДК: 796.062:351.72

СТРАТЕГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ СФЕРИ СПОРТУ В УКРАЇНІ

Приходько Володимир^{1(ABCD)}, Томенко Олександр^{2(CEF)},
Матросов Сергій^{2(EF)}, Чернігівська Світлана^{1(ABCD)}

¹Національний технічний університет «Дніпровська політехніка»,
м. Дніпро, Україна

²Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка,
м. Суми, Україна

Внесок автора: А — концепція та дизайн дослідження; В — збір даних;
С — аналіз та інтерпретація даних; D — написання статті;
Е — редагування статті; F — остаточне затвердження статті

Анотація

Актуальність. Ухвалені Верховною Радою і Кабінетом Міністрів України правочини вкрай слабо впливають на розвиток не лише спорту для всіх, а й спорту вищих досягнень. Стаття присвячена дослідженню змісту законодавчих і нормативних актів, що регулюють розвиток сфери спорту в Україні. Об'єктивна причина вкрай незадовільного виконання ухвалених законодавчих і нормативних актів полягає в неготовності державних інституцій докласти значних зусиль для забезпечення реального зростання показників в сфері спорту.

Мета дослідження: визначити наявні проблеми державного управління, які зумовлюють недостатні темпи покращення стану не лише спорту для всіх, а й спорту вищих досягнень, з метою не допустити в подальшому.

Матеріал і методи: теоретичний аналіз літературних джерел, аналіз документальних матеріалів, синтез, абстрагування. Дослідження проведене протягом квітня–серпня 2020 року.

Результати. Проведений аналіз свідчить, що ухвалені законодавчі та нормативні акти спрямовані на розвиток сфери спорту, не реалізуються суттєво й дієво. Це відбувається, оскільки значній частині їх змісту притаманна декларативність і відсутність встановлених норм, що не дозволяє контролювати їх виконання. Такий негатив позначиться також на діяльності органу державного управління, якому доручать опікуватись розвитком сфери спорту в подальшому.

Висновки. Наявний стан державного управління сферою спорту є нині критичним і не сприяє проведенню позитивних змін у гуманітарній сфері. Важливо створити нові, більш досконалі законодавчі, організаційні й фінансові важелі впливу з метою покращити стан сфери спорту.

Ключові слова: законодавчі і нормативні акти, розвиток спорту, державне управління розвитком сфери спорту, контроль.

STRATEGIC ISSUES OF PUBLIC GOVERNANCE IN SPORTS DEVELOPMENT IN UKRAINE

Prihodko Volodymyr¹, Tomenko Oleksandr²,
Matrosov Serhii², Chernihivska Svitlana¹

¹National Technical University "Dnieper Polytechnic", Dnipro, Ukraine

²Makarenko Sumy State Pedagogical University, Sumy, Ukraine

Abstract

Introduction. Commitments adopted by the Verkhovna Rada and the Cabinet of Ministers of Ukraine have little influence on the development of sport for all and Olympic sports for higher achievements. The post is devoted to the results of studying the content of legislative and regulatory acts governing the development of sports in Ukraine. The reason for the extremely unsatisfactory implementation of the adopted legislative and regulatory acts is in the unwillingness of public institutions to make major efforts to ensure the real growth of sports development indicators.

Aim of the study is to identify the existing issues of public administration, which cause insufficient rates of improvement of the state of sport for all and Olympic sports of higher achievements, to prevent these problems in the future.

Material and methods: literature analysis, analysis of documents, synthesis, abstraction. The research was conducted during april-august 2020.

Results. The analysis shows that the adopted legislative and regulatory acts do not contribute to the development of the sphere. This is due to the fact that a large part of their content is marked by the declarative nature and lack of established standards which does not allow to control their implementation. Such a negative factor will affect the activities of the public administration which will be in charge of taking care of the development of the sport.

Conclusion. The current state of governance in the field of sports is critical and is not conducive to making positive changes in this important humanitarian field. We will have to create more sophisticated legislative organization and financial tools for improvement of the state of sports.

Key words: legislative and normative acts, development of sports, state governance of the sports sphere development, control.

Вступ. Фізична культура і спорт посідають чільне місце в гуманітарній політиці будь-якої країни. Саме тому за роки державної незалежності ухвалили низку Законів України, Указів Президента України і Постанов Кабінету міністрів України (далі — КМУ), спрямованих на розвиток сфери спорту. Так, КМУ ухвалив Постанову «Про затвердження

Державної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на період до 2020 року» [9]. Задекларована мета, а саме визначення провідної ролі фізичної культури і спорту як важливого фактору здорового способу життя, профілактики захворювань, формування гуманістичних цінностей, створення умов для всебічного гармонійного

розвитку, сприяння досягненню фізичної та духовної досконалості, виявлення резервних можливостей організму, формування патріотичних почуттів у громадян та позитивного іміджу держави. Вказано, що подальший розвиток фізичної культури і спорту може йти за трьома варіантами.

Перший передбачає збереження традиційної практики впливу в «ручному режимі», якій притаманна відсутність системного підходу у розв'язанні наявних проблем. Це лише сприятиме загостренню наявної кризової ситуації.

Другий варіант (за прикладом США) передбачає створення «автономної» системи управління сферою, у якій відсутня координувальна функція держави, а керівництво здійснюють органи, відповідальні за забезпечення розвитку олімпійського руху, із залученням фінансових ресурсів приватного сектору. Варто зазначити, що це призведе до зменшення фінансових ресурсів бюджетів всіх рівнів, які можуть спрямовуватись на розвиток сфери фізичної культури і спорту.

Третій, оптимальний для України, — це поєднання зусиль органів виконавчої влади, місцевого самоврядування та інститутів громадянського суспільства з метою реформи у сфері фізичної культури і спорту, аби упорядкувати її відповідно до європейських практик.

Передбачалось, що виконання програми, зокрема, дасть змогу: щороку підвищувати рівень охоплення населення руховою активністю на 1–2 %; створити

умови для соціальної адаптації та реабілітації осіб з обмеженими фізичними можливостями; підвищити рівень готовності молоді до служби у Збройних Силах та інших військових формуваннях, утворених відповідно до законів, з метою захисту суверенітету та незалежності; підвищити зацікавленість дітей та молоді до соціальних і профілактичних акцій, спрямованих на мотивацію свідомого ставлення до власного здоров'я; залучити до 13 % дітей та молоді до занять у ДЮСШ, створити умови розвитку резервного спорту та якісного поповнення національних збірних; забезпечити провідні позиції українських атлетів у міжнародних змаганнях для піднесення авторитету держави у світовому спортивному співтоваристві; забезпечити збереження та створення мережі сучасних спортивних споруд, що відповідають міжнародним стандартам, із залученням коштів інвесторів.

Позаяк подібні законодавчі і нормативні акти, які вже ухвалила Верховна Рада, Президент і КМУ, виконані частково, варто дослідити причини, адже схожа доля, аналізуючи наявні факти, очікуватиме вище вказану державну Програму.

Темі державного управління спортом інших країн, у яких визначається розвиток сфери, присвячені низки публікацій [3; 12; 13; 14; 15; 16; 17; 18]. Не оминули її своєю увагою й вітчизняні фахівці [1]. Відомі напрацювання у руслі, що аналізують роль місцевого

самоврядування у розвитку сфери [2]. Автори теж аналізували ці, поки що не розв'язані питання [5; 6; 7].

Низька ефективність управління розвитком спорту в Україні потребує дослідження, адже не визначені причини слабого виконання законів України та інших правочинів, які торкаються сфери спорту. Гіпотеза дослідження полягає у передбаченні, що причиною слабого виконання ухвалених законодавчих і нормативних актів була неготовність державних інституцій до докладання реальних зусиль для забезпечення зростання показників розвитку сфери спорту.

Мета дослідження – визначити наявні проблеми державного управління, які зумовлюють недостатні темпи покращення стану не лише спорту для всіх, а й спорту вищих досягнень, аби їх не допустити в подальшому.

Матеріал і методи. Застосовані методи теоретичного дослідження:

узагальнення літератури й інтернет-матеріали, абстрагування, аналіз і синтез. Дослідження проведене протягом квітня–серпня 2020 року.

Результати дослідження та обговорення. Прогноз обсягу фінансування фізичної культури і спорту визначений Державною програмою (табл. 1).

Зазначимо, що важливо аналізувати не абсолютне зростання фінансування з державного бюджету, а акцентувати на ролі місцевих бюджетів, які вже перевищують 50 % зведеного бюджету. Отже, у 2015 р. доходи місцевих бюджетів склали 98,2 млрд грн, у 2016 р. — 146,6 млрд грн, у 2017 р. — 192,7 млрд грн, а у 2018 р. — 233,9 млрд грн (приріст надходжень за 2017 р. відносно 2016 р. у співставних умовах і без урахування територій, що не підконтрольні українській владі, становив 21,9 % або 41 976,8 млн грн) [9].

Таблиця 1

Прогнозні обсяги фінансування фізичної культури і спорту

Джерела фінансування	Обсяг фінансування, тис. грн	Зокрема за роками			
		2017	2018	2019	2020
Державний бюджет	8 806 282,1	2 182 625	2 004 450,3	2 061 014,1	2 558 192,7
Місцевий бюджет	13 651 515,3	2 983 585,1	3 277 919,4	3 565 381,6	3 824 629,2
Інші джерела	2 867 035,3	533 276,3	743 852	694 236,7	895 670,2
Усього	25 324 832,6	5 699 486,4	6 026 221,7	6 320 632,4	7 278 492,1

Про це свідчать дані табл. 1 [9, с. 4], передбачене менше відносне збільшення коштів місцевих бюджетів на розвиток фізичної культури і спорту, що можна трактувати недостатньою увагою органів державної влади і слабким лобіюванням з боку Міністерство

молоді та спорту України (далі — Мінмолодьспорту) цього джерела фінансування. Так, у 2018 р., порівняно з 2017 р., збільшення мало становити 259,2 млн грн, тобто приріст фінансування лише у 7,3 %. Як можна відслідкувати, вже під час затвердження Державної цільової

програми заздалегідь закладалось зменшення фінансування фізичної культури і спорту на місцевому рівні у відносних цифрах.

Не розкритими та не поясненими у Постанові є кошти, що належать до пункту «Інші джерела» фінансування, тож неможливо дати оцінку їх зростанню, а подані абсолютні цифри не дають змогу зробити висновок про їхній вплив на галузь спорту. Відтак, що торкається результатів виконання Державної програми розвитку фізичної культури і спорту на період до 2020 р. [9], а вони пов'язані з фінансуванням, немає підстав сподіватись що Програма дасть поштовх розвитку спорту, адже збільшення фінансів не передбачене. Тим паче, що в Програмі не передбачається будівництво сучасних спортивних об'єктів, у яких є нагальна потреба, в регіонах та в центрі для тренування спортсменів в пріоритетних видах спорту. Це твердження засвідчує, наприклад, наступний факт. У березні 2019 р. КМУ ухвалив рішення виділити Мінмолодьспорту 200 млн грн на будівництво, реконструкцію і ремонт палаців спорту. Важливо зазначити, що ці будівлі не виконують функцію місця для підготовки атлетів, позаяк призначені для проведення змагань і видовищних заходів (концертів тощо). Постає головне запитання: «Чи можна на базі тих або інших об'єктів створити сучасний спортивний тренувальний центр як місце для всебічної і якісної підготовки спортсменів?»

Прикладом, якою має бути база

для підготовки олімпійців, може послугувати Угорщина (на Олімпійських іграх у Ріо-де-Жанейро — 2016 спортсмени Угорщини завоювали 8, а України — лише 2 золоті медалі). У місті Тисауйварош, що в двох годинах їзди від Будапешту, розташований сучасний спортивний комплекс, в якому тренуються атлети за 20 видами спорту. Завдяки інфраструктурі він також виконує функцію центру підготовки олімпійців [10].

У такий спосіб аналіз змісту та спрямованості «Постанови про затвердження Державної цільової програми розвитку фізичної культури і спорту» свідчить:

– уряд не спрямовує місцеві органи влади на те, щоб пропорційне до збільшення обсягів місцевих бюджетів, зростали кошти на розвиток спорту;

– збільшення фінансування будівництва спортивних об'єктів, наприклад, виділення у 2019 р. на 200 млн грн відбувається радше як місце для відпочинку населення, без урахування потреби створення умов для розвитку обраних в областях України пріоритетних олімпійських видів спорту;

– центральні органи влади вкрай слабо впливають специфічними інструментами на розвиток спорту вищих досягнень в олімпійських видах.

Такою є звична практика, яка простежується в усіх подібних документах, приміром в «Концепції реформування сфери фізичного виховання і спорту» [4]. У частині, присвяченій спорту вищих

досягнень, лише вказано: «Підтримка спорту вищих досягнень повинна бути забезпечена через створення системи рівного доступу всіх спортивних федерацій до державного фінансування. Такий рівний доступ потрібно забезпечити через систему рейтингування.

Втілення системи рейтингування повинно відбуватися з встановленням прозорих, вимірюваних, збалансованих критеріїв. Механізм встановлення цих критеріїв повинен включати всі дані, які дозволять порівнювати ігрові та неігрові види спорту. Держава повинна забезпечити участь всіх спортивних федерацій, збірні команди яких та спортсмени виступають на міжнародній арені, у державному фінансуванні, заснованому на системі рейтингування» [4, с. 4].

Подібні декларативні настанови виписані в Концепції щодо функціонування також спортивних споруд, спортивних федерацій, спортивних клубів тощо.

У такий же спосіб (у формі побажання) виписана і роль місцевого самоврядування: «Органи місцевого самоврядування зобов'язані здійснювати підтримку та сприяння розвитку сфери фізичного виховання та спорту; <...> сприяти та підтримувати розвиток фізичного виховання та спорту шляхом здійснення фінансової, організаційної, матеріально-технічної, інвестиційної підтримки (але мають бути законодавчі механізми відповідної підтримки, а також міри відповідальності за їх невиконання — *Прим. авт.*);

повинні забезпечувати рівний доступ всіх суб'єктів сфери фізичного виховання та спорту до підтримки органами місцевого самоврядування» (а як щодо тих олімпійських видів спорту, які були визначені в областях для пріоритетного розвитку, без першочергового створення для них і пріоритетних же умов? — *Прим. авт.*) [4, с. 6].

Отже, все ще не закладені організаційні та фінансові передумови розвитку не лише спорту для всіх, а й пріоритетних олімпійських видів спорту, що ніяк не стимулює до участі органи влади і фахівців сфери спорту на місцевому рівні.

Прикметно, що продовжується управління в «ручному режимі» з центру. Так, найбільшу підтримку в 2019 р. отримали від Мінмолодьспорту види, як-от біатлон (64,1 млн грн) і легка атлетика (59,7 млн грн), що є виправданим з огляду на міжнародні успіхи, а також баскетбол (61,2 млн грн) [11]. Чому останній вид спорту, — не зрозуміло, адже серед літніх видів за рівнем фінансування лідирує дана дисципліна, хоча наші спортсмени не мають очевидного успіху. До того ж, збірна України з баскетболу не пройшла до фінальної стадії чемпіонату світу, а місцева Суперліга за своїм рівнем не входить навіть у двадцять кращих національних чемпіонатів Європи. Натомість успіхи біатлону і легкої атлетики очевидні.

Найбільш фінансованим неолімпійським видом є пауерліфтинг (15,2 млн грн),

зокрема, навіть вище за такий олімпійський вид, як-от важка атлетика (13,1 млн грн).

Виконати бодай найменший якісний аналіз наведених даних і зробити висновки про обґрунтованість фінансування Мінмолодспортотом видів спорту складно, адже наявна тут логіка не є переконливою.

Одночасно Міністерство, яке має лобювати розв'язання цієї проблеми, ніяк не вплинуло на законодавчому рівні на підтримку фінансування олімпійських видів спорту на місцях.

Процеси децентралізації покликали ухвалити Верховну Раду Постанову «Про забезпечення сталого розвитку сфери фізичної культури і спорту в умовах децентралізації влади» [8]. Варто зазначити, що значна частина пунктів і цієї вкрай важливої Постанови є декларативною.

Проаналізуймо хоча б рекомендації для органів місцевого самоврядування: «В установленому порядку забезпечити щорічне збільшення обсягу видатків з місцевих бюджетів для розвитку фізичної культури і спорту» [8, с. 3]. Варто було б додати лише пункт: «У бюджетах міст і ОТГ фінансування фізичної культури і спорту не може бути менше 3%, а в обласних бюджетах менше 2% відсотків від щорічного загального обсягу бюджету, а також відповідно 3 % і 2 % коштів від їх перевиконання», то це дало б потужний поштовх розвитку сфери.

Отже, проведений аналіз свідчить, що ухвалені законодавчі й нормативні акти не належать до тих,

які сприяють розвитку сфери спорту. Це відбувається, зокрема, позаяк їм притаманна декларативність і відсутність встановлених чітких норм.

Висновки

1. Децентралізація влади створює більш потужні організаційні та фінансові передумови для реформи сфери фізичного виховання і спорту за європейською моделлю. У випадку забезпечення потрібного, вищого рівня державного управління, є шанс створити нову реальність сучасної сфери спорту. Ця модель дозволила б об'єднати ресурси і можливості держави, органів місцевої влади та всіх причетних громадських організацій.

2. Натомість аналіз засадничих документів з регулювання сфери свідчить, що ця модель на дану мить не може бути реалізованою. До того ж, так і не було створено законодавчої бази, яка висвітлювала і застосовувала б об'єктивно наявні значні можливості центру, областей, міст, містечок і ОТГ для розвитку спорту для всіх і спорту вищих досягнень.

3. Відтак, наявний стан державного управління сферою спорту є критичним і стримує проведення позитивних змін в цій важливій гуманітарній сфері. Такий негатив, очевидно, позначиться на подальшій діяльності того органу державного управління, якому буде доручено опікуватись розвитком спорту.

4. На підставі проведених теоретичних досліджень можна визначити алгоритм дій, важливих для забезпечення організаційних

заходів і фінансових інструментів для сприяння розвитку сфери спорту:

— визначення ключових пріоритетів розвитку спорту для всіх і спорту вищих досягнень, встановлення чітких якісних і кількісних показників розвитку;

— чітке визначення наявних слабких місць, а також роль центральних і місцевих органів державної влади у подальшому розвитку сфери спорту;

— розробка і закріплення вже в майбутніх законодавчих і нормативних актах насправді дієвих,

контрольованих інструментів впливу на сферу спорту;

— продуману, якісну і тотальну підготовку виконавців намічених інновацій у центрі й областях до діяльності в цих нових умовах розвитку сфери спорту.

Предметом подальших розвідок є дослідження інших, окрім законодавчих, об'єктивно наявних проблем стратегічного управління розвитком сфери спорту, а також їхній вплив на стримування реформи сфери спорту.

Література:

1. Гасюк ІЛ. Державне управління фізичною культурою та спортом: стан та перспективи розвитку: монографія. Харків; 2011. 432 с.
2. Євсєєва ОО. Вдосконалення державного регулювання розвитку системи фізичної культури і спорту в регіоні. *Бізнес-інформ*. 2013;1:46-51.
3. Журба МА. Зарубіжний досвід державного регулювання сфери фізичної культури і спорту. *Актуальні проблеми держави і права*. 2017:51-57.
4. Концепція реформування сфери фізичного виховання та спорту (основні положення). [Інтернет]. Київ; 2014: 13 с [цитовано 26 листопада 2018]. Доступно: dsmsu.gov.ua/media/2014/10/20/8/Koncepciya_.pdf.
5. Приходько В, Ахметов Р, Томенко О, Табінська С. Використання спортивного рейтингу в якості інструмента державного управління розвитком спорту в Україні. *Спортивний вісник Придніпров'я*. 2019;1:53-63.

References:

1. Hasiuk IL. [State management of physical culture and sports: state and prospects of development: monograph]. Kharkiv: 2011. 432 p. *Ukrainian*
2. Yevsieieva OO. [Improving state regulation of the development of the system of physical culture and sports in the region]. *Biznes-inform*. 2013;1:46-51. *Ukrainian*
3. Zhurba MA. [Foreign experience of state regulation of physical culture and sports]. *Aktualni problemy derzhavy i prava*. 2017:51-57. *Ukrainian*
4. The concept of reforming the field of physical education and sports (basic provisions). [Internet]. Kyiv; 2014: 13 s. [cited 2018 Nov 26]. Available from: dsmsu.gov.ua/media/2014/10/20/8/Koncepciya_.pdf. *Ukrainian*
5. Prykhodko V, Akhmetov R, Tomenko O, Tabinska S. [Use of sports rating as a tool of state management of sports development in Ukraine]. *Sportyvnyi visnyk Prydniprovia*. 2019;1:53-63. *Ukrainian*

6. Приходько ВВ. Концепція управління сучасною системою підготовки спортсменів: монографія. Дніпро; 2018. 464 с.
7. Приходько ВВ. Направление, содержание и принципы реформы спорта высших достижений в Украине. *Спортивный вісник Придніпров'я*. 2017; 1:308-313.
8. Про забезпечення сталого розвитку сфери фізичної культури і спорту в умовах децентралізації влади. Постанова Верховної Ради України. *Відомості Верховної Ради*, 2016; 47:804.
9. Про затвердження Державної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на період до 2020 р. Постанова Кабінету Міністрів України, № 115, від 1.03.2017 [Інтернет]. [цитовано 5 липня 2020]. Доступно: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/115-2017-%D0%BF>
10. Спортивный центр Тисауйварош. [Інтернет]. [оновлено 1 червня 2019; цитовано 26 березня 2020]. Доступно: <http://sport-sbor.ru/hotel/sportivnyj-centr-tisaujvarosh/>
11. ТОП-10 видів спорту, на які в Україні виділять найбільше грошей у 2019 році: несподівані цифри. [Інтернет]. [цитовано 26 травня 2020]. Доступно: https://24tv.ua/sport/top_10_vidiv_sportu_nayakvukrayinividilyat_naybilshe_groshey_u_2019_rotsi_nespodivani_tsifri_n1118673.
12. Chappellet JL. Autonomy and governance: Necessary bedfellows in the fight against corruption in sport. *In Transparency International (Ed.), Global Corruption Report*. 2016:16–28.
13. De Dycker S. Good governance in Sport: comparative law aspects. *The International Sports Law Journal*. 2019; 19:116–128.
6. Prykhodko VV. [The concept of managing a modern system of training athletes: monograph]. Dnipro: 2018. 464 p. *Ukrainian*
7. Prikhodko VV. [The direction, content and principles of the reform of high-achievement sports in Ukraine]. *Sportyvnyi visnyk Prydniprovia*. 2017;1:308-313. *Russian*
8. On ensuring sustainable development of physical culture and sports in the context of decentralization of power. Resolution of the Verkhovna Rada of Ukraine. *Vidomosti Verkhovnoi Rady*, 2016; 47:804. *Ukrainian*
9. On approval of the State target social program for the development of physical culture and sports for the period up to 2020. Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine № 115, vid 1.03.2017. [Internet]. [cited 2020 July 5]. Available from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/115-2017-%D0%BF> *Ukrainian*
10. Tiszaújváros Sports Center. [Internet]. [updated 2019 June 1; cited 2020 March 26]. Available from: <http://sport-sbor.ru/hotel/sportivnyj-centr-tisaujvarosh/> *Russian*
11. TOP-10 sports for which Ukraine will allocate the most money in 2019: unexpected figures. [Internet]. [cited 2020 May 26]. Available from: https://24tv.ua/sport/top_10_vidiv_sportu_na_yaki_v_ukrayinividilyat_naybilshe_groshey_u_2019_rotsi_nespodivani_tsifri_n1118673. *Ukrainian*
12. Chappellet JL. Autonomy and governance: Necessary bedfellows in the fight against corruption in sport. *In Transparency International (Ed.), Global Corruption Report*. 2016:16–28.
13. De Dycker S. Good governance in Sport: comparative law aspects. *The International Sports Law Journal*. 2019;19:116–128.

14. European Commission, EU Expert group on good governance, Principles of good governance in sport, p. 5, 2013 [Internet]. [updated 2013 June 15; cited 2018 Dec 15]. Available from: http://ec.europa.eu/assets/eac/sport/library/policy_documents/xg-gg-201307-dlvrb12-sept2013.pdf
 15. Geeraert A. Indicators and benchmarking tools for sport governance. In *Transparency International (Ed.), Global Corruption Report*. 2016:56–61.
 16. Horne J. The planning and hosting of sports mega-events: Sources, forms and the prevention of corruption. In *Transparency International (Ed.), Global Corruption Report*. 2016:163–168.
 17. Parliamentary Assembly of the Council of Europe, Resolution 2199 (2018) «Towards a framework for modern sports governance», 24 January 2018, [Internet]. [cited 2018 Dec 15]. Available from: <http://assembly.coe.int/nw/xml/XRef/Xref-XML2HTML-EN.asp?fileid=24443&lang=en>.
 18. Kirkeby M. Challenges and approaches to ensuring good governance in grassroots sport. In *Transparency International (Ed.), Global Corruption Report*. 2016: 88–93.
14. European Commission, EU Expert group on good governance, Principles of good governance in sport, p. 5, 2013 [Internet]. [updated 2013 June 15; cited 2018 Dec 15]. Available from: http://ec.europa.eu/assets/eac/sport/library/policy_documents/xg-gg-201307-dlvrb12-sept2013.pdf
 15. Geeraert A. Indicators and benchmarking tools for sport governance. In *Transparency International (Ed.), Global Corruption Report*. 2016:56–61.
 16. Horne J. The planning and hosting of sports mega-events: Sources, forms and the prevention of corruption. In *Transparency International (Ed.), Global Corruption Report*. 2016:163–168.
 17. Parliamentary Assembly of the Council of Europe, Resolution 2199 (2018) «Towards a framework for modern sports governance», 24 January 2018, [Internet]. [cited 2018 Dec 15]. Available from: <http://assembly.coe.int/nw/xml/XRef/Xref-XML2HTML-EN.asp?fileid=24443&lang=en>.
 18. Kirkeby M. Challenges and approaches to ensuring good governance in grassroots sport. In *Transparency International (Ed.), Global Corruption Report*. 2016:88–93.

Автори заявляють про відсутність конфлікту інтересів.

Інформація про авторів:

ПРИХОДЬКО Володимир Васильович

кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент
кафедри фізичного виховання та спорту,
Національний технічний університет «Дніпровська політехніка»,
м. Дніпро, Україна,
ORCID: 0000-0001-6980-1402
E-mail: komandaODI@ukr.net

ТОМЕНКО Олександр Анатолійович

доктор наук з фізичного виховання і спорту, професор,
завідувач кафедри теорії і методики фізичної культури,
Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка,
м. Суми, Україна
ORCID: 0000-0002-1097-965X
E-mail: rehabsc.tt@gmail.com

МАТРОСОВ Сергій Олександрович

аспірант кафедри теорії і методики фізичної культури,
Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка,
м. Суми, Україна
ORCID: 0000-0001-6980-1402
E-mail: ser.matrosov95@ukr.net

ЧЕРНІГІВСЬКА Світлана Миколаївна

кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент
кафедри фізичного виховання та спорту
Національний технічний університет «Дніпровська політехніка»,
м. Дніпро, Україна
ORCID: 0000-0001-7342-438X
E-mail: kandidat2208@ukr.net

Стаття надійшла 7 грудня 2020 року

Приходько Володимир, Томенко Олександр, Матросов Сергій,
Чернігівська Світлана. Стратегічні проблеми державного управління
розвитком сфери спорту в Україні. *Спортивна наука та здоров'я людини.*
2021; 1(5):73-83. DOI:10.28925/2664-2069.2021.16